

Van de voorzitter

Beste Aviisi-lezer,

Het nieuwe jaar is feestelijk begonnen. Finland was even "in beeld" want als u deze eerste Aviisi van 1999 leest zal de Finse president Martti Ahtisaari net een staatsbezoek aan Nederland achter de rug hebben. Het nieuwe jaar betekent ook een gemeenschappelijke munt - "euro" - voor Nederland en Finland want vanaf 1 januari 1999 horen beide landen bij de elf lidstaten in de Europese Unie die aan de Europese Muntunie EMU deelnemen. Van de overgang naar de euro markt de doorsnee burger trouwens niet veel in zijn dagelijks leven want tot het jaar 2002 zullen we respectievelijk onze gulden en mark nog als betaalmiddel houden. Dan pas kunnen we onze boodschappen in de "eurolanden" in "euros" betalen.

Wat onze vereniging betreft was 1998 een opmerkelijk jaar. De vereniging vierde haar 75-jarig bestaan waaraan we op verschillende manieren gepaste aandacht hebben geschonken. Vooral de Finse Cultuurdag in februari - tegelijk het jubileumfeest van de vereniging - ondervond van vele zijden belangstelling. Er bleken heel wat artistieke talenten in de Fins-Nederlandse kringen schuil te gaan. Het was een evenement dat in de toekomst zeker moeite waard is om te herhalen.

In de laatste maanden heeft het bestuur onder anderen ook Aviisi, ons belangrijk contactmiddel met de leden, onder de loep genomen. Ook met de nieuwe technologische middelen - of misschien juist wel daardoor - kost het tijd en moeite om het blad klaar te stomen. Naast Hugo Benne zijn Auli Snickers en Arnold Pieterse tot de Aviisi-"ploeg" toetreden. Welkom zijn vanzelfsprekend altijd uw bijdragen als lezer van de Aviisi. Uw artikelen en belevenissen zullen zeker ook andere lezers interesseren.

Terttu Jansen-Heikurainen

Puheenjohtajalta

Hyvä Aviisin lukija,

Uusi vuosi alkoi juhlavasti. Suomi oli Hollannissa hetken "tapetilla". Lukiessanne tätä vuoden ensimmäistä Aviisia, presidentti Martti Ahtisaari on ollut juuri valtiovierailulla Hollannissa. Uusi vuosi merkitsee Suomelle ja Hollannille myös yhteistä valuuttaa - "euroa". Tammikuun 1. päivänä Euroopan unioni siirtyi "euroaikaan" ja molemmat maat kuuluvat 11 EU-jäsenvaltion ryhmään, joka muodostaa Euroopan talous- ja rahaliiton Emun. Yhteiseen valuuttaan siirtyminen ei vielä suoranaisesti vaikuta tavallisen rivi kansalaisen arkielämään. Euron vaikutus tuntuu konkreettisesti vasta kolmen vuoden kuluttua, jolloin se korvaa kansalliset setelit ja kolikot. Vasta vuonna 2002 voimme käyttää euroa maksuvälineenä.

Yhdistyksellemme 1998 oli merkityksellinen vuosi. Yhdistys täytti 75 vuotta ja merkkivuotta juhlimme ansaitulla tavalla. Mainitsemisen arvoinen on suomalaisen kulttuurin merkeissä järjestetty Suomi-päivä, jolloin vietimme varsinaista 75-vuotisjuhlaa. Oli ilahduttavaa havaita, että suomalais-hollantilaisissa piireissä piilee yllättävän paljon moninaista taiteellista lahjakkuutta, sillä tapahtumaan osallistujia oli yllättävän runsaasti.

Johtokunta on viime kuukausien aikana kiinnittänyt erikoisesti huomiota Aviisiin, yhdistyksen tärkeään tiedotus- ja yhteydenpitovälineeseen. Tekniikka kehittyi jatkuvasti ja se helpottaa, mutta samalla myös monimutkaistaa Aviisin painokuntoon saamista. Auli Snickers ja Arnold Pieterse ovat lupautuneet avustamaan Aviisin toimituksessa Hugo Benneä. Tervetulleita ovat tietenkin jatkossakin lukijoiden kirjoitukset. Kirjoittakaa Aviisiin kokemuksistanne ja tapahtumista. Ne kiinnostavat varmasti myös muita lukijoita.

Terttu Jansen-Heikurainen

EDUSKUNTAVAALIT 1999

Suomessa toimitetaan kansanedustajain vaalit 21.3.1999. Alankomaissa ennakkoäänestys järjestetään 10.-13.3.1999 välisenä aikana mainitut päivät mukaanlukien. Kansanedustajain vaaleissa on äänioikeutettu jokainen Suomen kansalainen, joka viimeistään varsinaisena vaalipäivänä täyttää 18 vuotta. Äänestäjän tulee äänestyspaikalla esittää henkilöllisyydestään selvitys.

Alankomaissa ennakkoäänestyspaikkoina ovat:

SUOMEN SUURLÄHETYSTÖ, HAAG

Groot Hertoginnelaan 16, puh. 070-3469754

keskiviikko 10.3. klo 10.00 - 12.00 ja 14.00 - 16.00
torstai 11.3. klo 10.00 - 12.00 ja 14.00 - 16.00
perjantai 12.3. klo 10.00 - 12.00 ja 14.00 - 16.00
lauantai 13.3. klo 10.00 - 16.00

SUOMEN PÄÄKONSULINVIRASTO, AMSTERDAM

Keizersgracht 635, puh. 020-4281396

torstai 11.3. klo 10.00 - 16.00

SUOMEN SUURLÄHETYSTÖN TOIMIPAIKKA, ROTTERDAM

Merimieskirkko, 's-Gravendijkwal 64, puh. 010-4366164

perjantai 12.3. klo 14.00 - 20.00

Lähempiä tietoja ennakkoäänestyksestä antaa suurlähetystössä konsuliosasto, puh. 070-349754

Het Finse “Expatriate” Parlement

In augustus 1997 werd in Helsinki een **Fins “Expatriate” Parlement (Ulkosuomalaisparlamentti)** opgericht. De bedoeling hiervan was om Finnen of mensen van Finse afkomst die het buitenland wonen, in nauwer contact te brengen met regeringsinstanties in Finland, waardoor zij beter in staat worden gesteld om voor hun belangen op te komen. Hierbij gaat het om uiteenlopende zaken die verband houden met Finland. De organisatie die zich sinds 1927 bezig houdt met het wel en wee van Finse expatriates, **Suomi-Seura**, speelt bij het functioneren van het Finse “Expatriate” Parlement (**FEP**) een belangrijke rol.

Suomi-Seura staat in contact met ongeveer duizend organisaties, overal in de wereld, die speciale banden onderhouden met Finland. Aan de oprichtingsvergadering namen 152 afgevaardigden deel die 131 van deze organisaties vertegenwoordigden. Suomi-Seura dient als secretariaat van het FEP. Bovendien is de voorzitter van Suomi-Seura ook voorzitter van het FEP (zie ook het stukje van Maire Muller, vertegenwoordigster van Suomi-Seura in Nederland, in Aviisi 1998-5).

Vervolgens vond op 23 en 24 november 1998 de eerste gewone zitting van het FEP plaats in het “Ridderhuis” (Ritarihuone) in Helsinki. Een uitgebreide beschrijving (in het Engels) hiervan is te vinden in een artikel van Norman Westerberg in het blad de “Finnish American Reporter” 1999-1. Zie in dit verband ook het stukje van Heikki Wihuri (in het Fins) in Johtoloisto 6-1998. Bijna 300 Finse expatriate organisaties hebben de statuten en reglementen van het FEP onderschreven en hiermee het recht verkregen in het parlement vertegenwoordigd te worden. Er waren 210 afgevaardigden, alsmede vertegenwoordigers van de Finse regering en medewerkers van Suomi-Seura, in totaal zo een 300 personen. De zitting werd toegesproken door **President Ahtisaari**, die benadrukte dat steeds meer Finnen in het buitenland gaan wonen als gevolg van de toenemende internationalisering van Finland. Hierbij heeft Finland, zo zei hij, een andere houding ingenomen tegenover deze expatriates dan algemeen gangbaar was in het verleden.

Tegenwoordig, aldus president Ahtisaari, wordt algemeen erkend dat expatriates belangrijk zijn voor het moederland, in het bijzonder omdat zij in sterke mate bijdragen aan de beeldvorming van Finland in het buitenland.

Het FEP koos acht vice-voorzitters, respectievelijk als vertegenwoordiger van expatriates in Canada, de Verenigde Staten (waarbij ook Centraal en Zuid Amerika), Noord, Centraal, Zuid en Oost Europa, Australië/Azië en Zweeds sprekende expatriates overal ter wereld. Ongeveer honderd moties waren door de Finse organisaties van tevoren ingediend.

Er waren twee aspecten die speciaal in het middelpunt van de belangstelling stonden. Dit zijn de **dubbele nationaliteit** en in het buitenland gevestigde Finse scholen, de **Suomi koulut**, waar Finse taal en cultuur wordt onderwezen. Bij de wens om een dubbele nationaliteit gaat het om Finnen die door een andere nationaliteit aan te nemen de Finse nationaliteit verliezen of hebben verloren. Zij zouden, in lijn met een groot aantal moties, in staat gesteld moeten worden om de Finse nationaliteit te behouden, of terug te krijgen, zonder hun huidige nationaliteit te verliezen. Bovendien werd gesteld dat de tweede generatie Finnen, dus kinderen van één of twee geëmigreerde Finse ouders, ook de mogelijkheid zouden hebben voor het aannemen van een dubbele nationaliteit.

In zijn rede tot het FEP heeft president Ahtisaari gezegd dat hij het onderwerp van de dubbele nationaliteit onder de aandacht zal brengen van de hiervoor verantwoordelijke autoriteiten. Hij noemde in dit verband een uitgebreide studie die dit jaar over dit onderwerp zal worden uitgevoerd.

Op 28 december j.l. had één van de bestuursleden van de Vereniging Nederland-Finland, Arnold Pieterse, de gelegenheid om de secretaris van het FEP, **Mikko Harjulehto**, te ontmoeten in Helsinki op het kantoor van Suomi-Seura en vragen te stellen over het functioneren van het FEP.

Vraag 1. Is het FEP uniek?

Nee, er zijn vergelijkbare expatriate parlementen voor Fransen, Italianen en Zwitsers, die in het buitenland wonen. Deze parlementen staan, in tegenstelling tot het FEP, rechtstreeks onder de Ministeries van Buitenlandse Zaken in het moederland en de afgevaardigden moeten in bezit zijn van een paspoort van het betrokken moederland. Het bijzondere van het FEP is dat het is samengesteld uit afgevaardigden van vrijwilligersorganisaties die banden onderhouden met Finland. Hierbij wordt er van uitgegaan dat de expatriates, die niet in het bezit behoeven te zijn van een Fins paspoort, zelf het beste over hun belangen kunnen oordelen.

Vraag 2. De dubbele nationaliteit bleek een van de belangrijkste onderwerpen te zijn voor het FEP. Wat is de kans dat de huidige wet zal worden veranderd?

Dit is moeilijk te zeggen. In 1999 zal hierover worden gediscussieerd binnen Finse regeringsinstanties. Het is mogelijk dat Finland één lijn zal trekken met andere Scandinavische landen. In dat geval ziet het er niet goed uit voor het FEP omdat met name Zweden een conservatieve koers lijkt te varen. Maar het is ook mogelijk dat Finland een eigen weg kiest. Waar men in Finland wel bang voor is dat er een grote Russisch sprekende minderheid in Finland zal ontstaan met een dubbele nationaliteit.

Vraag 3. De vrees die er blijkbaar bestaat voor een grote minderheidsgroep uit Rusland is mij toch niet helemaal duidelijk. Ik dacht dat het hier voornamelijk gaat om de z.g. "Inkeriläiset" (de oorspronkelijke bewoners van het gebied rondom Sint Petersburg dat oorspronkelijk Ingermanland heette, die een nauw aan Fins verwante taal spreken) en dat migratie van "Inkeriläiset" naar Finland wordt gestimuleerd.

Nog maar een deel van de "Inkeriläiset" spreekt Fins. Dit komt vooral omdat in de tijd van Stalin er nogal wat "Inkeriläiset" zijn verbannen naar andere delen van de voormalige Sovjet Unie. Toch voelen zij zich sterk met Finland verwant. Wanneer veel "Inkeriläiset" naar Finland zouden komen en dan na naturalisatie het recht houden op een Russisch paspoort, zou je kunnen spreken van een grote Russische minderheid. Hierbij wordt vooral gekeken naar de Baltische landen omdat daar de grote Russische minderheid op het ogenblik een serieus probleem vormt. Toch is dit niet helemaal vergelijkbaar. In de Baltische landen, in tegenstelling tot een in de toekomst mogelijk grotere aanwezigheid van "Inkeriläiset" in Finland, gaat het om een niet verwante groep die in de Sovjet tijd tegen de wil van de lokale bevolking is overgeplaatst.

Vraag 4. Ik dacht dat de Suomi koulut een groot succes zijn, zoals bijvoorbeeld de zaterdagsschool in de Finse Zeemanskerk in Rotterdam. Waarom zijn er over dit onderwerp zo veel moties ingediend?

Voor veel Suomi koulut is er een gebrek aan fondsen en de opleiding van de leraren zou in veel gevallen beter kunnen.

Het bleek dat op dit moment in Nederland alleen de Finse Zeemanskerk de statuten en reglementen van het FEP heeft onderschreven en hierdoor deel kon nemen aan de eerste zitting van het FEP. Een organisatie met minder dan 500 leden mag één afgevaardigde sturen, met meer dan 500 leden twee, met meer dan 1000 drie, etc. Wanneer de Vereniging Nederland Finland met 950 leden zou deelnemen aan de zittingen van het FEP mogen dus twee afgevaardigden worden gestuurd. De volgende bijeenkomst van het FEP zal plaats vinden in 2000.

Arnold Pieterse en Maire Muller-Rönkkö

Ulkosuomalaisparlamentti

Elokuussa 1997 perustettiin Helsingissä **Ulkosuomalaisparlamentti**. Sen tarkoituksena on saattaa ulkosuomalaisten toiveet Suomen viranomaisten tietoisuuteen ja täten paremmin pystyä vaikuttamaan päätösten tekoon heidän etujaan koskevissa Suomeen liittyvissä asioissa. Ulkosuomalaisparlamentin toiminnassa näyttelee tärkeää osaa **Suomi-Seura**, joka vuodesta 1927 lähtien on huolehtinut ulkosuomalaisten eduista.

Suomi-Seuralla on yhteydet noin tuhanteen ulkosuomalaisjärjestöön ympäri maailmaa. 152 edustajaa yhteensä 131 järjestöstä oli mukana Ulkosuomalaisparlamentin perustamiskokouksessa. Suomi-Seura toimii parlamentin sihteeristönä, ja puhemiehenä Suomi-Seuran puheenjohtaja. (Kts myös Suomi-Seuran paikallisen edustajan kirjoittamaa artikkelia Aviisissa 1998-5).

Ulkosuomalaisparlamentin ensimmäinen varsinainen istunto pidettiin 23-24.11.1998 Helsingissä Ritarihuoneella. Norman Westerberg on kirjoittanut (englanniksi) tapahtumasta yksityiskohtaisesti "Finnish American Reporter"-lehdessä (1999-1). Myös Heikki Wihuri on kirjoittanut (suomeksi) asiasta Johtoloistoon (6-1998). Melkein 300 ulkosuomalaisjärjestöä on allekirjoittanut Ulkosuomalais-parlamentin perustamisasiakirjan ja säännöt ja täten saanut oikeuden lähettää edustajansa parlamentin istuntoon. Istuntoon otti osaa 210 järjestöjen edustajaa, Suomen valtiohallinnon edustajia ja Suomi-Seuran toimihenkilöitä. Istunnossa puhui **presidentti Ahtisaari**, joka kiinnitti huomiota siihen että suomalaiset aikaisempaa enemmän muuttavat ulkomaille Suomen kansainvälistymisen takia. Presidentti mainitsi, että Suomen suhtautuminen ulkosuomalaisiin on muuttunut entiseen verrattuna. Nykyisin tunnustetaan yleisesti muuttajien tärkeys kotimaalle, koska he osaltaan ovat välittämässä Suomi-kuvaa ulkomaille.

Ulkosuomalaisparlamentti valitsi kahdeksan varapuhemiestä, jotka samalla edustavat eri alueiden ulkosuomalaisyhteisöjä: Yhdysvallat (johon kuuluu myös Keski- ja Etelä-Amerikka), Pohjois-, Keski-, Etelä- ja Itä-Eurooppa, Australia/Aasia sekä suomenruotsalaiset maailmanlaajuisesti omana ryhmänään. Suomalaisjärjestöt olivat lähettäneet istuntoon yhteensä noin sata aloitetta.

Aloitteista mainittakoon vain kaksi tärkeintä: **kaksoiskansalaisuus** ja ulkomaille sijaitsevat **Suomi-koulut**, joissa opetetaan suomen kieltä ja ylläpidetään suomalaista kulttuuria. Kaksoiskansalaisuus koskee suomalaisia, jotka joutuessaan ottamaan jonkin muun maan kansalaisuuden menettävät Suomen kansalaisuuden. Aloitteessa toivottiin Suomen kansalaisuuden säilyttämistä tai takaisin saamista toisen kansalaisuuden ohella eli kaksoiskansalaisuutta. Lisäksi esitettiin, että myös toisen polven ulkosuomalaiset, joiden vanhemmista vähintään yksi on suomalainen, saisivat oikeuden kaksoiskansalaisuuteen. Puheessaan presidentti Ahtisaari lupasi Ulkosuomalaisparlamentille saattaa kaksoiskansalaisuus-kysymyksen siitä vastaavien viranomaisten tietoon. Hän mainitsi, että v. 1999 tullaan suorittamaan laaja kansalaisuus-kysymystä koskeva tutkimus.

28. joulukuuta 1998 Arnold Pieterse, Alankomaat-Suomi -yhdistyksen johtokunnan jäsen tapasi Helsingissä Suomi-Seuran tiloissa Ulkosuomalaisparlamentin sihteerin **Mikko Harjulehdon** ja esitti hänelle muutamia Ulkosuomalaisparlamentin toimintaa koskevia kysymyksiä.

1. kysymys. Onko Ulkosuomalaisparlamentti ainutlaatuinen?

Ei, sillä ulkomaille asuvilla ranskalaisilla, italialaisilla ja sveitsiläisillä on vastaavanlaiset parlamentit. Päinvastoin kuin Ulkosuomalaisparlamentti nämä parlamentit ovat suoraan a.o. maan ulkoministeriön alaisia, ja parlamentin edustajilla tulee olla oman maan passi. Ulkosuomalaisparlamentin tekee erikoiseksi se, että se muodostuu ulkosuomalaisten vapaaehtoisuusjärjestöjen edustajista. Lähtökohtana on, että ulkosuomalaiset, huolimatta siitä että heillä kaikilla ei ole Suomen passia, ovat itse asiantuntijoita heitä koskevissa kysymyksissä.

2. kysymys. Kaksoiskansalaisuus oli Ulkosuomalaisparlamentin yksi tärkeimpiä aiheita. Kuinka suuri on mahdollisuus että kaksoiskansalaisuutta koskevaa laskia muutetaan?

Vaikea sanoa. Suomen viranomaiset tulevat käsittelemään tätä asiaa v. 1999. On mahdollista, että Suomi ottaa saman linjan kuin muut Skandinavian maat. Tämä ei Ulkosuomalaisparlamentin kannalta näytä hyvältä, sillä varsinkin Ruotsin ottama kanta on hyvin konservatiivinen. Mutta on mahdollista, että Suomi valitsee oman suuntansa. Mikä Suomessa herättää huolestusta on se, että Suomeen syntyisi suuri venäjänkielinen vähemmistöryhmä, jolla on kaksoiskansalaisuus.

3. kysymys. Pelko siitä, että Suomeen syntyisi mahdollisesti suuri venäläisvähemmistö, on minulle hieman epäselvä. Mielestäni tässä on kysymys inkerinsuomalaisista (Pietarin alueella Inkerinmaalla asuva alkuperäinen väestöryhmä, jonka kieli on läheistä sukua suomen kielelle), ja että juuri inkerinsuomalaisten paluumuuttoa Suomeen pyritään edistämään.

Vain pieni osa inkerinsuomalaisista puhuu suomea. Tämä johtuu siitä, että Stalinin aikaan suuri määrä inkerinsuomalaisia karkotettiin muualle Neuvostoliittoon. Kuitenkin he tuntevat kuuluvansa läheisesti Suomeen. Jos Suomeen muuttaisi paljon inkerinsuomalaisia, joilla Suomen kansalaisuuden saatuaan olisi myös Venäjän passi, syntyisi Suomeen suuri venäläinen vähemmistöryhmä. Tässä yhteydessä on syytä kiinnittää huomiota varsinkin Baltian maihin, joissa suuri venäläinen vähemmistö muodostaa tällä hetkellä vakavan ongelman. Kuitenkaan näitä kahta ryhmää ei voi täysin verrata keskenään. Baltian maissa, päinvastoin kuin Suomessa jos inkerinsuomalaisten paluumuuttoa tulee jatkumaan, on kysymys vieraasta väestöryhmästä jonka silloinen Neuvostoliitto siirsi sinne vastoin paikallisen väestön tahtoa. **9**

4. kysymys. *Mielestäni Suomi-koulujen suosio on kasvanut, tästä esimerkkinä on Suomen Merimieskirkon tiloissa Rotterdamissa toimiva lauantaikoulu. Minkä takia tästä aiheesta on lähetetty niin paljon aloitteita? Monet Suomi-koulut saavat liian vähän avustusta. Lisäksi opettajien koulutuksessa on toivomisen varaa.*

Kävi ilmi, että Alankomaista ainoastaan Suomen Merimieskirkko on allekirjoittanut Ulkosuomalais-parlamentin perustamisasiakirjan ja säännöt ja täten saanut kutsun osallistua Ulkosuomalaisparlamentin ensimmäiseen varsinaiseen istuntoon. Järjestö, jossa on vähemmän kuin 500 jäsentä, voi lähettää yhden edustajan, jos jäseniä enemmän kuin 500, kaksi edustajaa ja yli 1000 jäsentä käsittävä järjestö kolme edustajaa. Alankomaat-Suomi -yhdistyksen jäsenluku 950 oikeuttaisi siten kahden edustajan osallistumiseen. Seuraava Ulkosuomalaisparlamentin istunto pidetään v. 2000.

Arnold Pieterse ja Maire Muller-Rönkkö

LISÄYS

Edellisessä Aviisissa 5/1998 kirjoitin Suomi-Seurasta ja järjestöjäsenyydestä. Tässä yhteydessä haluaisin vielä mainita selvennykseksi, että Alankomaat-Suomi -yhdistys on maksanut jäsenmaksua vuodesta 1996 lähtien ja on siis Suomi-Seuran maksava järjestöjäsen. Tietenkin Yhdistyksellä on ollut Suomi-Seuraan yhteys jo kauan tätä ennen, lähes 20 vuotta. V. 1980 Suomi-Seuran silloinen toiminnan-johtaja Tauri Aaltio vieraili Alankomaissa ja tapasi mm. muutamia Alankomaat-Suomi yhdistyksen johtokunnan jäseniä.

AANVULLING

Als aanvulling op mijn bijdrage in Aviisi 5/1998 over de band tussen Suomi-Seura en de Vereniging Nederland-Finland wil ik nog vermelden, dat sinds 1996 de vereniging contributie aan Suomi-Seura afdraagt en dus betalend lid is. De contacten tussen beide organisaties gaan echter al 20 jaar terug. In 1980 b.v. werd er door de toenmalige directeur, Tauri Aaltio een bezoek aan Nederland gebracht en ontmoette hij bij die gelegenheid ook enkele bestuursleden van de Vereniging Nederland-Finland.

Maire Muller-Rönkkö
Suomi-Seuran paikallinen edustaja

Van de zomer las ik toevallig een stukje over de Finse zigeuners en hun achtergrond in "Länsi Väylä", een gratis blaadje dat wordt verspreid in Espoo, de gemeente die aan de westkant aan Helsinki grenst. Het artikel was geschreven ter gelegenheid van de jaarlijkse bijeenkomst van de ongeveer honderd zigeuners die in Espoo wonen. Ik realiseerde mij opnieuw hoe verschillend, tenminste van buiten af gezien, de zigeuners in Nederland en Finland zijn.

In Nederland ken ik zigeuners als woonwagenbewoners, die in een gemiddeld Nederlands straatbeeld niet echt opvallen. Hoe anders is dit in Finland, waar de zigeuners (in het Fins "romaanit" of "mustalaiset"), sterk de aandacht trekken door hun aparte klederdracht. Dit geldt vooral voor de vrouwen. Hoewel er maar enige duizenden zigeuners in Finland zijn, kom je ze vaak tegen, wat er misschien mee te maken heeft dat ze door hun kleding eerder in het oog vallen.

De zigeunermeisjes dragen vanaf hun dertiende of veertiende jaar een rok en nooit meer een lange broek. Ergens tussen hun zestiende en achttiende jaar stoppen zij met het dragen van kleren van "valkolaiset" ("witten"), een term die gebruikt wordt voor "gewone" Finnen, in tegenstelling tot "mustalaistet" ("zwarten"), voor de zigeuners. Zij gaan dan zigeunerkleding dragen, dit zijn wijde, zwart fluwelen rokken met een wit schort. Volwassen zigeunermannen dragen alleen zwarte broeken met meestal een trui. Het is ondenkbaar dat een zigeunerman in Finland een spijkerbroek aantrekt. Verder is het in het openbaar dragen van een licht gekleurde broek voor een zigeunerman ongeveer het zelfde als voor een standaard Fin om op een officieel verjaardagsfeest in een korte broek te verschijnen.

Sinds 1995 worden de zigeuners in Finland erkend als een officiële minderheidsgroep, wat in andere Europese landen alleen het geval is in Hongarije en Macedonië. Vorig jaar werd het mogelijk om de zigeunertaal, het "Romani", als tweede moedertaal te kiezen voor het eindexamen. Hiermee werd het naast Fins, Zweeds, Laps en de gebarentaal voor doven, een officiële taal in Finland.

Het "Romani" is verwant aan talen in India, zoals het Sanskriet en het Hindi. Dit zijn talen die behoren tot de Indo-Europese taalgroep. Het is niet helemaal duidelijk waar de zigeuners oorspronkelijk vandaan komen, maar in verband met de taalverwantschap wordt wel in sterke mate aan het Indiase subcontinent gedacht. In de veertiende eeuw woonden er al zigeuners in Griekenland en de verdere verspreiding in Europa vond plaats in de vijftiende en zestiende eeuw. Tegenwoordig vindt men de meeste zigeuners in Roemenië (meer dan één miljoen), in Hongarije (meer dan een half miljoen) en Bulgarije (meer dan een half miljoen). De zigeuners in Finland zijn waarschijnlijk in de loop van de zestiende eeuw vanuit Zweden gekomen.

Tot in de zestiger jaren hadden de Finse zigeuners vaak nog geen vaste woonplaats. Hier is nu verandering in gekomen maar zij hebben opvattingen over wonen waar de "witte" Finnen zich vaak over verbazen. In een flatgebouw kan bijvoorbeeld de ene zigeuner familie niet boven een andere zigeunerfamilie wonen. Dit wordt door de familie in de ondergelegen flat als een vernedering gevoeld. Dan is het een vaste gewoonte voor een familie om te verhuizen wanneer iemand uit hun midden overlijdt, ook wanneer dit niet in de woning gebeurt. Wat ook opmerkelijk is, zigeuners hebben geen belangstelling voor een zomerhuis. Deze algemene Finse cultus gaat dus volledig aan ze voorbij.

Wanneer een zigeunerfamilie naar een andere plaats of buurt wil verhuizen moet er eerst toestemming gevraagd worden aan de zigeuners die daar al wonen. Er is dus duidelijke een sterke sociale controle.

Dan geven zigeuners in Finland elkaar nooit een hand en noemen zij elkaar nooit bij de achternaam. Verder is er een opmerkelijke beleefdheid ten opzichte van ouderen.

De zigeuners schijnen er geen bezwaar tegen te hebben dat zij "zwarten" ("mustalaiset") worden genoemd en gebruiken deze term zelf ook. Wel vinden zij het belangrijk, volgens de schrijver van het stukje, dat het niet denigrerend wordt gebruikt. In dit verband is het mij toch wel opgevallen dat de gemiddelde Fin wat afstandelijk is wanneer het om zigeuners gaat en dat er nogal wat grappen in omloop zijn. Toch is het heel bijzonder dat zo een kleine minderheid in belangrijke mate zijn eigen identiteit heeft kunnen behouden.

Arnold Pieterse

OODI NAISELLE : Suomalaisen Naisen Päivät 13. ja 14. maaliskuuta 1999.

Jos olet ollut pitempään Hollannissa, niin tiedät ja tunnet vieraassa maassa oleskelun sekä valo- että varjopuoleet. Lyhyemmän aikaa oleskelleet nauttivat ja kärsivät ehkä erilaisista asioista kuin pitempään oleskelleet. Olet ehkä henkilökohtaisesti kokenut vieraan kielen tuomat vaikeudet ja onnistuneet ratkaisut, koet ehkä ylenmääräistä riippuvuutta miehestäsi, tunnet olosi epävarmaksi tai olet kuin kala vedessä vieraassa maassa. Paineita ja raskaita aikoja on meillä kaikilla riittämiin, hauskuuttakin riittää elämään, silti on välillä tarvetta lepotaukoon ja itsensä hellittelyyn jokapäiväisen elämän vastineeksi. Suomalaisen Naisen Päivien teeman 'Oodi Naiselle' mukana on tarkoitus antaa lupa arvostaa itseämme ja toisiamme, kertoa kokemuksistamme ja nauraa muutama vuosi lisää elinaikaa.

Joten pääsetkö tulemaan jo kymmenettä vuosikertaa oleville päville? Ilmoittaudu pian, kohta ovat kahden hengen huoneet täynnä ja joudut yöpymään yöpöyksin. Mutta onhan sekin hauskaa, päivien ohjelman kun saat nauttia joukossa.

Jotta olemisesta tulisi mahdollisimman nautittavaa, on ohjelmasta tehty vaihteleva ja mahdollisimman mielenkiintoinen. Lauantaiksi on suunniteltu lyhyitä alustuksia erilaisista asiapiireistä kuten 'kahden kulttuurin keskellä', 'suomalainen nainen hollantilaisessa työympäristössä', 'lasten kaksikielisyys', 'teini-ikäiset - ongelmako' ja 'vaihdavuodet'. Alustusten jälkeen on tilaisuus monipuoliseen keskusteluun ryhmissä kyseisistä aiheista.

Lauantain illallisen jälkeen esittää Hollannissa toimiva suomalainen amatööriyryhmä Pohjantähdet pienoisenäytelmän Kieslowskin Niska Irma Kiiskisen ohjauksella. Tämän jälkeen esittää vieraileva taiteilija Kari Kuuva omista sävellyksistään koostuvan konsertin Oodi Naiselle. Illan loppuksi ja yön aluksi voi osallistua oman äänensä nautintaan karaoken muodossa.

Sunnuntain aamunavauksen jälkeen on aloitus lyhyellä mutta ytimekkäällä raportoinnilla henkisestä hyvinvoinnista. Luento perustuu tutkimukseen, jonka Riitta Koskeniemi ja Caro van Ovest ovat tehneet Hollannissa asuvien suomalaisten keskuudessa. Tämän jälkeen ovat vuorossa henkinen ja ruumiillinen hyvinvointi Eeva Kriekin ja Helinä Luttisen ohjauksella.

Molempina päivinä on kirjojen vaihto- ja myyntimarkkinat. Jokaisella, tai ainakin useimmilla, on luettuja, hyväksi todettuja kirjoja lojumassa nurkissa tai kirjahyllyillä tilaa viemässä. Näiden päivien aikana on mahdollisuus päästä näistä kirjoista eroon. Ne voi ottaa mukaan ja jättää tyrkylle (itseksään toimivalle) myynti- ja vaihtopöydälle.

Paikaksi on valittu Golden Tulip hotelli Capelle a/d IJssel'ssä, Rotterdamin liepeillä. Hotelli tarjoaa avarat tilat ja mainion ruuan. Mahdollisuutta saunomiseen ei tällä kertaa ole, mutta jos kiinnostuneita riittää, on mahdollisuus varata sauna merimieskirkolta. Ilmoittautumisen voi suorittaa oheisella lomakkeella. Viikonlopun hinta kahden hengen huoneessa: 185,-, yhden hengen huoneessa: 230,-. Etumaksun voi suorittaa ilmoittautumisen yhteydessä. Jos tulet ainoastaan yhdeksi päiväksi, on lauantain ohjelmaan osallistumisen hinta 100,- ja sunnuntain 50,-. Tämä maksu tulee suorittaa kokonaisuudessaan ilmoittautumisen yhteydessä.

**Toimikunnan puolesta
Riitta Koskeniemi**

Golden Tulip Capelle
Barbizonlaan 2, 2908 MA CAPELLE A/D IJSSEL
Puh.: 010 – 4564455, Email: gt-
cabelle@hotelnet.nl

Ilmoittautuminen Suomalaisen Naisen Päiville 13.-14.3.1999

Nimi (kirjoita selvästi)

Osoite (kirjoita selvästi)

Puhelin

- 1 hengen huone 230,- (etumaksu 130,-*)
- 2 hengen huone 185,- (etumaksu 85,- *)
- ainoastaan lauantai 100,- (maksu suoritettava ilmoittautumisen yhteydessä)
- ainoastaan sunnuntai 50,- (maksu suoritettava ilmoittautumisen yhteydessä)

* etumaksu suoritettava ilmoittautumisen yhteydessä

Erikoisruokavaliotivomus

Etumaksun f olen tänään (päivämäärä) maksanut tilille
60.27.66.036 ABN-AMRO Bank, Stationsplein Rotterdam, giro bank 3016,
t.n.v. S. Rantanen.

Allekirjoitus

P.S. Etumaksun palautus vain poikkeustapauksissa!

Tentoonstelling: “Kalevala - Fins nationaal epos”

Naar aanleiding van het jubileumjaar van de Kalevala wordt er in de openbare bibliotheek van Amsterdam een tentoonstelling geopend op zondag 28 februari. De expositie blijft in Amsterdam tot eind maart en wordt daarna in april overgeplaatst naar de universiteit van Groningen (zie evenementenagenda).

Elias Lönnrot schreef het voorwoord van de eerste editie van de Kalevala (32 gedichten) op 28 februari 1835. Daarna verzamelde hij nog een aanzienlijke hoeveelheid gedichten. Hij publiceerde in 1849 “de Nieuwe Kalevala” (Uusi Kalevala). Deze tweede, “complete” editie (50 gedichten), kent men als het nationale epos van Finland.

De hoofdpersoon van de Kalevala is Väinämöinen. Andere belangrijke personen zijn Ilmarinen, Joukahainen, Lemminkäinen, Kullervo, Louhi, Kyllikki en Aino. De Kalevala begint met het scheppen van de wereld en de geboorte van Väinämöinen en eindigt met het vertrek van Väinämöinen nadat de zoon van Marjatta is geboren. Centraal staan Pohjola (het noorden) en Sampo (een magisch apparaat, dat welvaart meebrengt). Het zoeken naar een vrouw voor Väinämöinen brengt het land van Kalevala in contact met het eerst vriendelijke, maar later vijandige Pohjola. Ook Ilmarinen en Lemminkäinen proberen een vrouw te vinden in Pohjola. Ilmarinen maakt de Sampo in ruil voor de dochter van Louhi. De Sampo veroorzaakt een oorlog tussen Pohjola en Kalevala en uiteindelijk gaat de Sampo tijdens gevechten op zee verloren. Stukken van de Sampo spoelen aan op de stranden van Kalevala en brengen het volk succes en welvaart. De Kalevala is in 46 verschillende talen vertaald. Geen ander Fins boek is zo bekend geworden buiten Finland als de Kalevala. En geen ander boek heeft zo'n invloed gehad op de Finse cultuur. De Kalevala inspireert nog steeds schrijvers, beeldende kunstenaars en musici. De Kalevala-dag op 28 februari wordt gevierd als de dag van de Finse cultuur.

De “Kalevala – Fins nationaal epos” tentoonstelling is te bezichtigen in de centrale vestiging van de Openbare Bibliotheek Amsterdam:

Prinsengracht 587, 1016 HT Amsterdam, Tel. 020-5230900

Openingstijden: maandag 13-21
 di-wo-do 10-21
 vrij-za 10-17
 zondag 13-17

Finse evenementen – Suomalais tapahtumatⁱ

-22.1	Nijmegen (Galerie Marzee, Lage Markt 3, 024-3229670); sieraden van Helena Lehtinen, Eija Mustonen en Kimmo Heikkilä/Helena Lehtisen, Eija Mustosen ja Kimmo Heikkilän korunäyttely
24.1	Arnhem (Stadsschouwburg, 026-4437343); Matinee-voorstelling; Introdans met o.a. een werk van Jorma Uotinen (Petroesjka) - Introdans esittää mm. Jorma Uotisen Petruskan
25.1	Utrecht (Stadsschouwburg, 030-2302023); Introdans met o.a. een werk van Jorma Uotinen (Petroesjka) - Introdans esittää mm. Jorma Uotisen Petruskan
29.1	Gouda (Goudse Schouwburg, 0182-513750); Introdans met o.a. een werk van Jorma Uotinen (Petroesjka) – Introdans esittää mm. Jorma Uotisen Petruskan
31.1	Eindhoven (Stadsschouwburg, 040-2111122); Introdans met o.a. een werk van Jorma Uotinen (Petroesjka) – Introdans esittää mm. Jorma Uotisen Petruskan
3.2	Arnhem (Muis Sacrum); Nederlands Kamerkoor o.l.v. Tõnu Kaljuste op tournee met o.a. 'Rakastava' van Sibelius/Nederlands Kamerkoor Tõnu Kaljusteen johdolla kiertueella, ohjelmassa mm. Sibeliuksen Rakastava
3.2	Zaandam (Zaantheater, 075-6168253); Introdans met o.a. een werk van Jorma Uotinen (Petroesjka) – Introdans esittää mm. Jorma Uotisen Petruskan
4.2	Den Haag (Lucent Danstheater, 070-3604930); Introdans met o.a. een werk van Jorma Uotinen (Petroesjka) – Introdans esittää mm. Jorma Uotisen Petruskan
5.2	Amsterdam (Stadsschouwburg, 020-6242311); Introdans met o.a. een werk van Jorma Uotinen (Petroesjka) – Introdans esittää mm. Jorma Uotisen Petruskan
5.2	Utrecht (Pieterskerk, 020-5787978); Nederlands Kamerkoor o.l.v. Tõnu Kaljuste op tournee met o.a. 'Rakastava' van Sibelius/Nederlands Kamerkoor Tõnu Kaljusteen johdolla kiertueella, ohjelmassa mm. Sibeliuksen Rakastava

ⁱ Een actueler en uitgebreider overzicht van Finse activiteiten in Nederland en België is te vinden op de VNF website / Ajankohtaisempi ja laajempi tapahtumakalenteri löytyy yhdistyksen kotisivulta: <http://www.xs4all.nl/~vnf/>

6.2	Groningen (Oosterpoort, 050-3131044); Nederlands Kamerkoor o.l.v. Tõnu Kaljuste op tournee met o.a. 'Rakastava' van Sibelius/Nederlands Kamerkoor Tõnu Kaljusteen johdolla kiertueella, ohjelmassa mm. Sibeliuksen Rakastava
7.2	Breda (Antoniuskerk, 020-5787978); Nederlands Kamerkoor o.l.v. Tõnu Kaljuste op tournee met o.a. 'Rakastava' van Sibelius/Nederlands Kamerkoor Tõnu Kaljusteen johdolla kiertueella, ohjelmassa mm. Sibeliuksen Rakastava
10.2	Alkmaar (Grote St. Laurenskerk, 020-5787978); Nederlands Kamerkoor o.l.v. Tõnu Kaljuste op tournee met o.a. 'Rakastava' van Sibelius/Nederlands Kamerkoor Tõnu Kaljusteen johdolla kiertueella, ohjelmassa mm. Sibeliuksen Rakastava
11.2	Enschede (Grote Kerk, 053-4858500); Nederlands Kamerkoor o.l.v. Tõnu Kaljuste op tournee met o.a. 'Rakastava' van Sibelius/Nederlands Kamerkoor Tõnu Kaljusteen johdolla kiertueella, ohjelmassa mm. Sibeliuksen Rakastava
13.2	Amsterdam (Beurs van Berlage, 020-5787978); Nederlands Kamerkoor o.l.v. Tõnu Kaljuste op tournee met o.a. 'Rakastava' van Sibelius/Nederlands Kamerkoor Tõnu Kaljusteen johdolla kiertueella, ohjelmassa mm. Sibeliuksen Rakastava
28.2-31.3	Amsterdam (Openbare Bibliotheek, Prinsengracht 587, 020-5230900); Kalevala-tentoonstelling (op 28.2. een lezing van Louis Ferron) (zie p. 16) / Kalevala-näyttely (28.2. Louis Ferron luento) (katso sivu 20)
28.2.	Utrecht (Vredenburg, 030-2314544); Nederlands Philharmonisch Orkest speelt o.a. het vioolconcert van Sibelius (Anne Akiko Meyers, viool)/Het Nederlands Philharmonisch Orkest soittaa mm. Sibeliuksen viulukonserton (Anne Akiko Meyers, viulu)
- 28.2	Arnhem (Museum voor Moderne Kunst, Utrechtseweg 87); Animal.Anima.Animus – tentoonstelling / Animal.Anima.Animus – näyttely
27.3	Utrecht (Trianon, Oudegracht 252); Finse dansavond (zie p.31) / Suomalainen tanssi-ilta (katso sivu 31)
April/huhtikuu	Groningen (Universiteit, 050-3635827 of 050-3637276); Kalevala-tentoonstelling / "Kalevala - suomalaisten kansalliseepos"-näyttely (katso sivu 20)

Näyttely: Kalevala - Suomalaisten kansalliseepos

Näyttelyssä esitetään lyhyesti Kalevalan synty. Kalevalan juoni on myös esitetty, kuvituksena siinä on Akseli Gallen-Kallelan kalevalaiset hahmot. Puolet näyttelystä on omistettu Kalevalan vaikutukselle suomalaiseen kulttuurielämään alkaen kulta-ajan (viime vuosisadanvaihte) Gallen-Kallelasta, Leinosta ja Sibeliuksesta, päättyen tämän vuosikymmenen Aulis Salliseen, Vertti Terasvuoreen ja Sirpa Ala-Laakkolaan. Kalevalan juhluvuoden yleisteeman "Koko maailman Kalevala" mukaisesti yksi paneeli on omistettu Kalevalalle osana maailman eeposperhettä. Kalevalan käännökset (46 eri kieltä) on myös esitelty.

28.2 – 31.3 Amsterdamin Kaupungin kirjasto

Näyttelyn avajaisissa kirjailijaluento 28.2.

Kaupungin kirjasto, Prinsengracht 587, Amsterdam

Auki: ma	13-21
ti-ke-to	10-21
pe-la	10-17
su	13-17

Maalis- Huhtikuu

Groningenin yliopiston fennoungriinilaitos
Oude Kijk in 't Jatstraat 26, Groningen

Enemmän tietoa Kalevalan Juhluvuodesta:

<http://www.finlit.fi/kalevala/>

De nieuwe *Kalevala* 150 jaar oud

Veertien jaar na de viering van 150 jaar *Kalevala* vieren we 150 jaar *Kalevala*. Raar maar waar. Niemand die iets weet van de Finse cultuur kijkt hier van op. De oude *Kalevala* verscheen immers in 1835 en de nieuwe in 1849, geen speld tussen te krijgen. Gezegend het land dat een cultureel meesterwerk dubbel kan fêteren. En zo gek is het trouwens helemaal niet: als wij willen kunnen we in 2003 herdenken dat Van Gogh 150 jaar geleden geboren werd, terwijl wij in 1990 via allerlei tentoonstellingen erop gewezen zijn, dat hij 100 jaar daarvoor gestorven was. En de *Kalevala*, die zal nooit sterven, dus is het goed dat we het met twee geboorten kunnen doen.

De twee *Kalevala*'s zijn allermist gelijk. Het was niet voor niets dat Lönnrot in 1849 een nieuwe versie uitbracht, in feite de derde, want al in november 1833 was *Runokokous Väinämöisestä* (Gedichtenverzameling over Väinämöinen) uitgekomen. Deze verzameling noemt men gewoonlijk de *Alku-Kalevala*, oftewel de *Proto-Kalevala*. Drie epen, drie stappen van Lönnrot op weg naar een episch werk dat zou kunnen wedijveren met de *Edda* en het *Nibelungenlied* en zelfs met de *Ilias* en *Odyssee* van Homerus. Van deze drie stappen kan men er nog een paar meer maken en oneindig veel meer als men denkt aan de geweldige tochten die Lönnrot tussen 1828 en 1834 veelal te voet aflegde om het materiaal te kunnen verzamelen waaruit hij uiteindelijk zijn epos samenstelde. In totaal was hij meer dan zeven maanden onderweg in soms uiterst zware omstandigheden. Maar het resultaat loonde de moeite: hij bewees zijn land een grote dienst en voor zichzelf verwierf hij zich een ereplaats op de Finse Olympus.

Al waren er in 1835 weinig ontwikkelde Finnen die de *Kalevala taikka Vanhoja Karjalan Runoja* konden lezen, het besef dat het om een belangrijke literaire gebeurtenis ging, drong snel door. Een epos werd toen gezien als hoogste vorm van literatuur en dat de Finse cultuur zoiets had voortgebracht - en al eeuwen als het ware verborgen had gehouden - betekende een enorme verhoging van aanzien. Temidden van alle lof klonk er toen één dissonant, die kwam van Gottlund, die vond dat Lönnrot teveel werd geveild. Er waren zoveel die volkspoëzie hadden verzameld, vond hij; het verschil tussen Lönnrot en die anderen zat slechts hierin, dat anderen de beste gedichten hadden uitgekozen ter publicatie, terwijl Lönnrot ze allemaal tegelijk had uitgegeven.

Dit was de kift, want Gottlund was van mening, dat hij eerder dan Lönnrot met het idee gekomen was dat er uit al die volksliederen één groot episch geheel te vormen was. De eerste vertalingen lieten niet lang op zich wachten. Die van Castrén in het Zweeds verscheen in 1841 en ontsloot de *Kalevala* voor al die Finse intellectuelen die geen Fins konden lezen. In 1845 kwam de eerste Franse vertaling uit en die zorgde voor verspreiding van het epos onder de Europese intelligentsia.

In hoeverre de Franse vertaling in Nederland toen al bekendheid verkreeg, is nu moeilijk na te gaan. Voor zover ik weet is de eerste vermelding in de Nederlandse pers van de *Kalevala* verschenen in de *Algemeene konst- en letterbode* in 1854. In een kort bericht onder nota bene de kop ZWEDEN wordt gesproken over Castrén en de *Kalevala*, met andere woorden, niet over de Franse, maar de Zweedse vertaling. Pas in 1862 (of moet ik zeggen ál in 1862) wijdt een algemeen cultureel tijdschrift (*De huisvriend*) een hele beschouwing aan de *Kalewala*, *De mythen en overleveringen der Finnen*. Uiteindelijk in 1879 zorgt H.U.Meyboom met zijn uitgebreide artikel in twee delen in *De Gids* ervoor, dat kennis van (het bestaan) van de *Kalevala* onder de beschaafde Nederlanders verondersteld mag worden. Mocht het geheugen van onze belezen voorouders te wensen over hebben gelaten, in 1894 friste Max Roose het met zijn *De Kalewala. Het volksepos der Finnen* in hetzelfde tijdschrift het nog eens degelijk op. Overigens was het zo dat in de tweede helft van de vorige eeuw in Nederland meer aandacht aan Runeberg werd besteed. De zaken moeten in het juiste perspectief worden gezien.

Maar wat was nu eigenlijk het verschil tussen de *Kalevala* uit 1835 en die uit 1849? Wat kunnen we extra vieren? Het belangrijkste is waarschijnlijk, dat de eerste versie veel dichter bij de originele liederen staat, en dus minder logisch en samenhangend is. Had Gottlund toch een beetje gelijk met zijn kritiek? Feit is in ieder geval dat Lönnrot in de veertien jaar na de *Oude Kalevala* ruimschoots aandacht heeft besteed aan de interne samenhang van de verhalen. Hij veranderde de structuur in een aantal opzichten - hij haalde bijvoorbeeld de zangstrijd tussen Joukahainen en Väinämöinen en het verhaal over Aino naar voren - en voegde zelf meer toe, met name op die plaatsen waar de overgangen niet altijd even makkelijk liepen. Het komt er eigenlijk op neer, dat de *Kalevala* uit 1849 meer het literaire epos van Elias Lönnrot is geworden en minder volkspoëzie.

Anderzijds is de toename in omvang (van 12078 versregels in 1835 tot 22795 in 1849) voor een deel toe te schrijven aan de nieuwe lyrische stukken en de bezweringsformules die Lönnrot had toegevoegd. Eigenlijk merkwaardig, want deze gedeeltes vertragen de voortgang van de verhalen. Juist die lyrische stukken echter hadden de bewondering van o.a. Jacob Grimm opgewekt.

Eén van de verhalen die drastisch veranderden en uitdijden, was het gedeelte over Kullervo. De strijd tussen Untamoinen en Kalervo is toegevoegd, de pogingen van Untamoinen om Kullervo om te brengen zijn nieuw, zang 34 en 35, waarin onder andere de incestueuze verhouding tussen Kullervo en zijn verloren gewaande zuster beschreven wordt, zijn nieuw en ook het grootste gedeelte van zang 36, waarin Kullervo ten strijde trekt en zich wreekt op zijn oom, kwam niet voor in de **Oude Kalevala** van 1835. Pas in 1849 is Kullervo dus de tragische held geworden, zoals men hem nu veelal ziet. Maar óók de figuur die model lijkt te staan voor bepaalde, enigszins duistere karaktertrekken van de Finnen, - als ik de Finnen zelf mag geloven.

Het lijkt me aardig om aan de hand van een van deze nieuwe stukken (het einde van Kullervo) te laten zien, hoe de Nederlanders daar deze eeuw kennis mee hebben kunnen maken. Het geeft meteen een mooi zicht op hoe een vertaling altijd weer een persoonlijke interpretatie en herdichting van de vertaler blijkt te zijn.

Het verhaal gaat als volgt: Kullervo komt thuis van zijn wraaktocht waarbij hij zijn oom Untamo en diens volk heeft gedood. Thuis blijkt iedereen evenwel gestorven en Kullervo huilt van verdriet. Zijn moeder ontwaakt in haar graf en zegt dat de hond nog leeft. Met zijn hond trekt Kullervo dan het bos in, tot hij komt op de plek, waar hij zijn zuster heeft verleid en zij zich in de stroomversnelling heeft gestort. De natuur huilt, gras noch bloemen groeien daar en dan komt Kullervo tot de uiteindelijke confrontatie met zichzelf. Dat klinkt in het Nederlands chronologisch als volgt:

Nellie van Kol, 1905

(...) en hij zeide tot zijn zwaard:

“Gij goede kling, wilt gij schuldig bloed drinken?”

“Waarom zou ik dat niet doen,” antwoordde het zwaard, “waar ik voorheen zoo menigmalen onschuldig bloed dronk uit schuldelooze borst?”

Toen wendde Kullervo het zwaard naar zich zelf en stootte het diep in zijn hart.

Dat was het einde van den ongelukkige.

Maija Tamminen, 1928

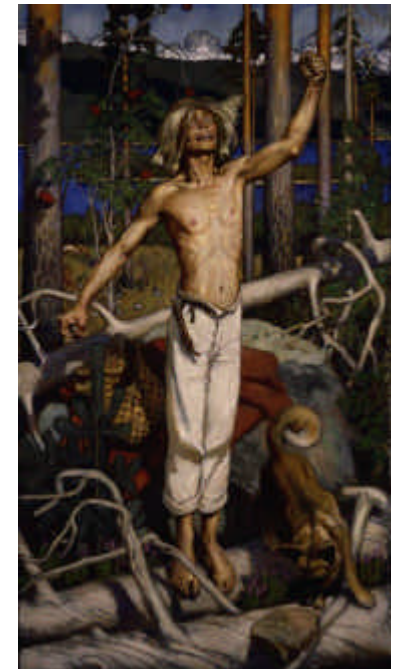
Kullervo, Kalervo's jongen,
trok zijn scherp zwaard uit de scheede,
wendde het om en om, bezag het,
zocht zijn meening te vernemen,
ondervroeg het stalen lemmer, [sic]
of 't bereid was hem te doden,
vleesch zoo zondig te verslinden,
en het schuldig bloed te drinken.

't Zwaard verstond zijne bedoeling,
vatte welke vraag hij stelde,
en het gaf hem aldus antwoord:

“Waarom zou 'k u niet verhooren,
waarom niet uw vleesch verslinden,
nu gij 't wenscht, uw bloed niet drinken?
Schuldloos vleesch heb ik verslonden,
'k dronk wel bloed van smetteloozen”.

Kullervo, Kalervo's jongen,
met zijn blauwgekleurde kousen,
zette op den grond 't gevest neer,
plaatste 't stevig op de heide,
richtte op zijn borst de zwaardpunt,
liet zich op het ijzer vallen;
vond den dood, dien hij begeerde,
bracht zich zelve om het leven.

Aldus was Kullervo's einde,
aldus kwam de knaap om 't leven,
aldus stierf hij diep rampzalig,
bracht zich zelve ten verderve.

**Kullervon kirous,
Akseli Gallen-Kallela (1899)**

Het commentaar van Väinämöinen op de dood van Kullervo laat Tamminen weg.

Wies Moens, 1938

Koellerwo ging onder den boom staan, boorde zijn zwaard met het gevest diep in den grond en wierp zichzelf dan op de spits.

Dat was het einde van Koellerwo, die nooit het geluk had gekend, dien nooit een mensch had liefgehad buiten zijn moeder.

Jan Eekhout, 1939

Kullervo (...)

staarde neder op de slede,
staarde neder op al daden
van zijn leven en zij schenen
hem als vruchten, wrange vruchten
en wormstekig en hij stond daar,
Kalervo's zoon Kullervoinen
stond daar wel gelijk een oogster,
en hij telde onheil, onheil,
en hij telde zonden, zonden
en hij rukte 't zwaard ter schee uit
en bevroeg het zijn bereidheid:
of het zondaarsbloed zou zwelgen?

En het zwaard heeft hem geantwoord:
waarom zou 'k uw bloed niet drinken?
Ben ik niet die immer dorst?

Kalervo's zoon Kullervoinen,
hij de van zwart licht omringde,
plantte 't zwaardheft hecht den grond in,
neeg het opperlijf een luttel
dat de zwaardspits hem beroerde
in het midden van de hartstreek,
klemde op elkaar de tanden,
liet het scherp het hart toe dringen,
aldoor dieper.... Zijlings néér sloeg
Kalervo's zoon Kullervoinen,
en de groote zon werd wit.

Ook Eekhout laat het commentaar van Väinämöinen op de dood van Kullervo onvertaald.

Max Stibbe, 1947

Dan breekt hij zijn zwaard en stort zich daarin. Dat was het einde van de jongeling, wiens leven op vreemde wijze begon.

Kullervon sotaanlähtö,
Akseli Gallen -Kallela (1901)

J.C.Ebbinge Wubben, 1979

Toen greep Kullervo zijn scherp zwaard, draaide het om en om, bekeek het en vroeg het: 'Zeg mij, zwaard, hebt ge geen lust om het vlees te eten van een goddeloze boosdoener? Wilt ge niet het bloed drinken van een, die slechts onheil over de wereld heeft gebracht?'

Het zwaard raadde de gedachten van de held en antwoordde: 'Waarom zou ik niet met wellust van het vlees eten van een goddeloze boosdoener en zijn bloed willen drinken, daar ik toch reeds met welgevallen mij te goed heb gedaan aan het vlees en het bloed van onschuldigen?'

Toen drukte Kullervo, wiens benen gestoken waren in blauwe kousen, het gevest van zijn zwaard in de grond. De punt liet hij tegen zijn borst rusten, drukte hem in zijn hart en vond zo de dood, die hij reeds lang had gezocht. En Kullervo, de jonge held en zoon van Kalervo, die zo diep gebukt ging onder de last van het leed, zonk ter aarde, terwijl zijn bloed wegstroomde.

Nan Lenders, 1979

Heeft het verhaal over Kullervo niet opgenomen.

Mies Le Nobel, 1985

Kullervo, zoon van Kalervo,
neemt het scherpe zwaard in handen,
keert het om naar alle zijden,
vraagt het, wil te weten komen,
vraagt het zwaard nu naar zijn wensen,
of het wel begeren zoude
nu het schuldig vlees te vreten,
van het slechte bloed te drinken.

Wel kan 't zwaard bedoeling raden,
het vermoedt wat hij van zins is,
antwoordt hem op deze wijze:
'Waarom zou ik niet verlangen
om het schuldig vlees te vreten
en het slechte bloed te drinken?
'k Vreet toch ook het vlees der vromen,
'k drink het bloed ook van onschuld'gen.'

Kullervo, zoon van Kalervo,
hij, de knaap met blauwe kousen,
drukt het heft vast in de aarde,
drukt de knop diep in de heide,
richt dan op zijn borst de zwaardspits,
stort zichzelf op de spits neer;
en zo vindt hij dan zijn dood daar,
gaat ten onder daar tenslotte.

Dit nu was het eind des jongelings:
Kullervo, de held, de dood vond,
zo is deze held gestorven,
zo was 't eind van d'ongelukkige.

Voorwaar een interessante oogst van 94 jaar vertalen van - je zou het haast vergeten - *een en dezelfde* tekst uit 1849.

Van **Henrik, Hartwijk**, die toch hoogstwaarschijnlijk de hele **Kalevala** twee keer in zijn geheel heeft vertaald, is helaas geen enkel fragment van dit verhaal bewaard gebleven. Wel heeft hij uit de **Kanteletar Kullervon sotaan lähtö** (Kullervo trekt ten strijde) vertaald, maar daarin komt diens tragische einde niet voor. Als afsluiting, en ook een beetje als eerbewijs aan iemand wiens levenslange toewijding aan de Kalevala nooit echt beloond kon worden, toch het begin van die (ongepubliceerde) vertaling, gedateerd Väinämöinenpäivänä 1953:

Kullervo de zoon van Kalev
Is gereed en zwaar gewapend
Voor een oorlog zonder oorzaak,
Voor een veldtocht gans vermetel,
Tegen het verbod zijns vaders,
Meer nog tegen dat der moeder.

Kullervo de zoon van Kalev
Sprak en zei op deze wijze:
"Mijn geslacht zou geenszins treuren,
Noch de volksstam mij beklagen,
Als ik op de weg zou sterven,
Op de eigen velden neerviel,
Vader zou er niet om rouwen,
Noch de moeder er om morren,
't Oog des broeders zou niet druipen,
Zuster's aangezicht niet leken;
Maar 't geslacht wenst wél te treuren,
Heel de volksstam wél te klagen,
Nu ik naar de oorlog heentrek,
Naar het verre slagveld afreis,
Waar ik wellicht weerloos omkom,
Uitgeput van 't vechten neerval."

Kullervo de zoon van Kalev
Trok al spelende ten strijde,
Gans verheugd naar vreemde landen.

**Adriaan van der Hoeven,
Rijksuniversiteit Groningen**

Lappen zijn de nep-kerstman zat.

London – De Lappen in het noorden van Finland hebben zich gekeerd tegen toeristen die zich als kerstmannen uitdossen en weinig respect tonen voor de plaatselijke cultuur. Nu Kerstmis nadert, landen twintig tot dertig vliegtuigen met vooral Britse toeristen op de luchthaven van Rovaniemi in het noorden van Finland. Zij komen 'het huis van de kerstman' bezoeken en bekijken de bevolking, die daar in hun traditionele blauw-rood-groene kostuums rondlopen. Dit jaar worden er 30.000 bezoekers verwacht, 20 procent meer dan vorig jaar. De toeristenindustrie in Noord-Finland maakt hoogtijdagen door maar de Lappen hebben er genoeg van. Ze vinden dat hun cultuur belachelijk wordt gemaakt door amateur-acteurs die doen alsof ze de kerstman zijn. "Sommige buitenlanders gedragen zich mensonwaardig en onecht. Ze maken grove, obscene gebaren en doen alsof wij achterlijk zijn. Onze cultuur is juist kleurrijk. Dit is niet leuk meer", zegt de secretaris van de culturele sectie van de Lappen-raad in Finland. De plaatselijke autoriteiten hebben voor de toeristen attracties opgezet waaronder een kerstpark met souvenirs en tochtjes met een slee voortgetrokken door honden of rendieren, en een bezoek aan het postkantoor van de kerstman waar jaarlijks in december meer dan een miljoen brieven binnenkomen. Er zijn een kleine 100.000 Lappen. Ze wonen in het noorden van Zweden, Finland en Rusland. De echte Lappen zijn nomaden die met hun rendierenkuddes rondtrekken. Daarvan bestaan er nog maar weinig

(Utrechts Nieuwsblad (Achtereenvolgens), 22 december 1998)

Kuningasjätkä tavoittelee Oskaria

Ulkomaisten elokuvien Oskareista kilpailee tänä vuonna 45 maata. Raati valitsee ehdokkaiden joukosta viisi Oscar-ehdokasta. Suomesta palkintoa tavoittelee Markku Pölösen ohjaama Kuningasjätkä, jonka englanninkielinen nimi on A Summer by the River. Yhdysvaltain elokuva-akatemia Academy of Motion Pictures Arts and Sciences myöntää seuraavat Oscarinsa Los Angelesissa 21. maaliskuuta 1999.
(Suomen Sillan Uutisviikko 1/99)

Uusi henkilökortti korvaa passin 15 maassa

Uudet henkilökortit otetaan käyttöön maaliskuun alussa. Pankkikortin kokoisella kuvallisella henkilökortilla voi matkustaa 15:een Länsi-Euroopan maahan. Kortti kelpaa täten passin ohella matkustusasiakirjaksi näihin maihin. Kortteja myöntää poliisi, ja niitä voi hakea maaliskuun alusta alkaen.

Suomi on sopinut korttien käytöstä Alankomaiden, Belgian, Espanjan, Irlannin, Britannian, Kreikan, Italian, Itävallan, Liechtensteinin, Luxemburgin, Portugalin, Ranskan, Saksan, San Marinon ja Sveitsin kanssa. Irlantilaisia, kreikkalaisia ja brittejä lukuunottamatta näiden maiden kansalaiset ovat vuosia voineet tulla Suomeen vastaavalla henkilökortilla ja ilman passia.

Pohjoismaihin suomalaiset pääsevät edelleen ilman passia. Tallinnan-matkoilla on mukana oltava joko uusi henkilökortti, ajokortti tai kuvallinen Kela-kortti. Jos Virossa aikoo nousta maihin, on passi oltava mukana. Vanhat henkilökortit ovat voimassa vuoden 2002 loppuun. Uuden kortin voimassaoloaika on kymmenen vuotta. Sen hinta on 130 markkaa. Poliisi voi myöntää myös väliaikaisia, korkeintaan neljä kuukautta voimassa olevia henkilökortteja. Ne maksavat 150 markkaa. (Suomen Sillan Uutisviikko 1/99)

Matkapuhelimia enemmän kuin langallisia

Liikenneministeriön arvioiden mukaan matkapuhelinliittymien määrä ylitti lankaliittymien määrän 20. joulukuuta. Matkapuhelinliittymien määrä on lisääntynyt noin 60 000:lla joka kuukausi. Joulukuun puolivälissä Suomessa oli noin 56 matkapuhelinliittymää sataa asukasta kohden. 60 prosentin rajan arvellaan ylittyvän keväällä 1999. Suomessa on 2 900 000 matkapuhelinliittymää. Lukuihin sisältyvät NMT-, GSM- ja DCS-liittymät. Suomi ylitti elokuussa ensimmäisenä maailmassa 50 matkapuhelinliittymän rajan 100 asukasta kohti. Useimmissa maissa kiinteän verkon puhelimia on enemmän kuin matkapuhelimia. (Suomen Sillan Uutisviikko 1/99)

Recept: ZALMSOEP UIT LAPLAND

Ingrediënten:

- 1 ½ kg zalm
- 1 ½ l water
- 2 tl zout
- 1 l in stukjes gesneden aardappel
- 10 ringetjes prei
- 2 ½ el bloem
- 1 l melk
- dille

Bereidingswijze:

Verdeel de schoongemaakte vis in stukken.
Doe de vis met koud water in een pan en breng het aan de kook.
Schep het opkomende schuim eruit.
Voeg de aardappelstukjes, de preiringetjes en zout toe.
Wanneer de soep halfgaar is (ca. 15 min), meng de bloem met een beetje koud water om de soep te binden.
Laat de soep zachtjes gaar worden, voeg de melk toe en maak de soep af met fijngesneden dille.

Serveren met roggebrood en boter (zelf vind ik dunne plakjes Brabants roggebrood hierbij het lekkerst).

Auli Snickers

MEDEDELINGEN / TIEDOTUKSIA

NIEUWE LEDEN / UJDET JÄSENET / VANAF 01/01/1999

Dhr. M. Rapati, Amsterdam.
Dhr. en mevr. P./K. Björqvist, Amsterdam.
Mevr. en dhr. T./Y. Palenius, Amsterdam.
Dhr. P. Hellman, Den Haag.
Mevr. en dhr. M./H. Siren/Kübek, Leidschendam.
Dhr. A.J.C. Klaassen, Tilburg.
Dhr. R. de Bruin, Boxtel.
Dhr. I.S.H. Koene-Versala, Westervoort.

Vooraankondiging: Finse dansavond:

Op zaterdagavond 27 maart wordt door de Vereniging Nederland-Finland een dansavond georganiseerd met Finse (dans-) muziek. Naast traditionele dansmuziek zullen ook Finse popmuziek en humpaa worden gebracht. De dansavond vindt plaats in het zaalencentrum Trianon in Utrecht. De avondje stappen in Utrecht vindt plaats in de nabije omgeving van de Oudegracht in Utrecht. Noteer de datum nu aangezien er vele leuke restaurants in de omgeving zijn om 20.00 uur open.

Meer informatie: [Hilja \(Werk: 030-2537206\)](http://www.xs4all.nl/~vnf/trianon.htm)

Esi-ilmoitus: Suc

Alankomaat-Suomi yhteistyö -tanssi-illan, jossa on rockia ja poppia. Paikka on Utrechtin keskustassa: Zalencentrum Trianon, Oudegracht 252. Lähitöltä löytyy useita mukavia ruokapaikkoja, jotenka voitte ensin syödä hyvin ja sen jälkeen irroitella mukavan musiikin tahdissa. Sali aukeaa kello 20.00. Laita päivämäärä nyt jo kalenteriin!

Lisää tietoa: Hugo Benne (hbenne@xs4all.nl), Puh. 030-6065344 (Työ: 030-2537206) <http://www.xs4all.nl/~vnf/trianon.htm>

ETSITÄÄN HOITAJAA / OPPAS GEZOCHT

Helppo ja iloinen Emma-vauva etsii lapsirakasta hoitajaa Utrechtin seudulta. Jos olet kiinnostunut hoitamaan Emmaa silloin tällöin iltaisin tai viikonloppuisin niin ota yhteyttä: Katri ja Alex Verweij, puh. 030-231 0215, email: A.Verweij@inter.nl.net

Emma, een lieve en blijde baby, zoekt een vriendelijke oppas in de omgeving van Utrecht. Als je af en toe 's-avonds of in het weekend wil oppassen neem dan contact op met: Katri en Alex Verweij, tel. 030-231 0215, email: A.Verweij@inter.nl.net

Nieuwe aanwinsten

In december 1998 heeft de Vereniging Nederland-Finland 12 nieuwe boeken en een video gekregen van Suomi-Seura. Wij hebben vanwege ons lidmaatschap van Suomo-Seura recht op tien boeken (of video's wanneer die beschikbaar zijn) per jaar, maar omdat de boeken op het kantoor van Suomi-Seura in Helsinki zijn afgehaald, kregen wij drie extra boeken uit een oudere serie. Zij zijn toegevoegd aan de bestaande collectie boeken van de Vereniging Nederland-Finland die in een kast staan in de Finse Zeemanskerk in Rotterdam. Leden van de Vereniging kunnen deze boeken gratis lenen.

Elämä lyhyt Rytönen pitkä (video, 88 min.), 1996.

Lehtipuu, Markus – **Suomi, Suomalainen matkaopas**, 1994, 461 p.

Leino, Eino – **Helkavirsiä, Hymyilevä apollo** (Karisto Oy Hämeenlinna), 1997, 176 p.

Leipominen on ihanaa (kookboek), (Werner Söderström Osakeyhtiö, Porvoo, Helsinki, Juva), 1993, 215 p., toinen painos.

Lindgren, Astrid – **Peppi aikoo merille** (Werner Söderström Osakeyhtiö, Porvoo, Helsinki, Juva), 1997, 162 p., kuudestoista painos.

Meri, Veijo – **Novellit** (Kustannusosakeyhtiö Otavan painolaitokset), 1985, 555 p.

Paasio, Pertti – **Punatulku ja sikarodeo** (Gummerus Kirjapaino Oy Jyväskylä), 1998, 288 p.

Pakkanen, Outi – **Rakas Emmi** ((Helsingissä, Kustannusosakeyhtiö Otava), 1985, 320 p.

Pulkkinen, Matti – **Romaanihenkilön kuolema** ((Gummerus Kirjapaino Oy Jyväskylä), (Gummerus Kirjapaino Oy Jyväskylä), 1985, 637 p., 2. painos.

Suomalainen, Lippe – **Vuosi Karin kanssa** (Helsingissä, Kustannusosakeyhtiö Otava), 1982, 224 p., kolmas painos.

Suomi, Juhani – **Presidentti Urho Kekkonen 1962-1968** (Kustannusosakeyhtiö Otavan painolaitokset), 1994, 663 p.

Tapola, Soile – **Rokkiherne padassa, Parhaat koululaisvitsit** (Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä), 1998, 134 p.

Zilliacus, Bebedict – **Kertomus kadonneesta saaresta** (Kirjayhtymä, Helsinki), 1990, 200 p., 4. painos.

GEVRAAGD

Ten behoeve van de expositie over volksschilderkunst in Scandinavië, die ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de Scandinavische Contact Club Friesland van 1 maart tot 1 oktober 1999 in het Museum Hidde Nijland Stichting in Hindeloopen wordt gehouden, vraagt het organisatiecomité om:

kunst- en gebruiksvoorwerpen uit Denemarken, Finland, Noorwegen en Zweden, die zijn vervaardigd in de 18e, 19e of vroeg 20e eeuw, en zijn beschilderd met traditionele volkskunstmotieven.

Dit kunnen zijn:

beschilderde schalen, doosjes, kisten, alsmede schilderijen, tekeningen, gravures, documenten, etc., die een beeld geven van de volksschilderkunst in Scandinavië.

Het museum zou graag bovengenoemde voorwerpen in bruikleen willen ontvangen voor de expositieperiode. Uw eigendommen zullen met de grootst mogelijke zorg worden behandeld.

Helpt u mee de expositie tot een succes te maken?

U kunt contact opnemen met mevrouw C. Hack, tel. 0514-521420 of 0514-522614 (privé).

Museum Hidde Nijland Stichting
Dijkweg 1-3, 8713 KD HINDELOOPEN

ETSITÄÄN

Hindeloopenissa Hidde Nijland Stichting -museossa 1.3. - 1.10.1999 Scandinavische Contact Club Frieslandin 50-vuotisjuhlan puitteissa pidettävää skandinavialaisen kansantaiteen näyttelyä varten:

tanskalaisia, suomalaisia, norjalaisia ja ruotsalaisia koristeellisesti maalattuja taide- ja käyttöesineitä, jotka on valmistettu 1700- tai 1800-luvulla tai 1900-luvun alussa

Esineet voivat olla:

vateja, rasioita tai laatikoita samoin kuin maalauksia, piirustuksia, grafiikkaa, asiakirjoja jne., joissa kuvataan Skandinavian talonpoikaistyylisiä maalaustaidetta.

Museo haluaisi mielellään lainata yllä mainittuja esineitä näyttelyn ajaksi. Lainaesineitä tullaan käsittelemään erittäin huolellisesti.

Autattehan saamaan aikaan menestyksellisen näyttelyn?

Yhteyshenkilö: rouva C. Hack, puh. 0514-521420 tai 0514-522614 (koti).

Museum Hidde Nijland Stichting
Dijkweg 1-3, 8713 KD HINDELOOPEN

FINSE POSTZEGELS

Wij willen onze verzameling Finse postzegels zoveel mogelijk compleet maken en zoeken hiertoe contact met verzamelaars die willen helpen. Lijst van ontbrekende zegels is beschikbaar even als beschikbare ruilzegels. Jan Willem Nugteren en Eve Sittkoff, Vijverhof 7, 2951 CN Alblasserdam, tel. 078-691 2865.

Tärkeitä osoitteita - Belangrijke adressen

Alankomaissa:

Suomen Suurlähetystö
Groot Hertoginnelaan 16,
2517 EG Den Haag
Puh. 070 - 346 97 54

Suomen Merimieskirkko <http://www1.tip.nl/users/t443109/>
's-Gravendijkwal 64,
3014 EG Rotterdam
Puh. 010 - 436 61 64

Matkailun Edistämiskeskus
Fins Verkeersbureau voor de Benelux
Johannes Vermeersplein 5,
1017 DV Amsterdam.
Puh. 020 - 671 98 76.

Suomi-Seura ry <http://www.suomi-seura.fi/>
Secretariaat: Mevrouw M. Muller (speco.muller@wxs.nl)
Noorderdreef 196, 2152 AC Nieuw-Vennep
Tel.: 0252 673444
Fax : 0252 620483

Suomessa:

Alankomaiden suurlähetystö
E. Raatimiehenkatu 2.A.7
00140 Helsinki

Nederlandse Vereniging in Finland
<http://www.lingsoft.fi/~oudman/nl/ng.html>
Secretariaat: H. Maat
Naalinkatu 2, 05460 Hyvinkää

Suomalainen Lauantaikoulu

Paikka: Tiedustelut: Sinikka Holm - Autere
Merimieskirkko, Oude rijksweg 54-56
's-Gravendijksewal 64, 4411 SG Rilland
Rotterdam Tel. 0113 - 556011
e-mail: j.holm@hetnet.nl

Colofon

De Vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis. Naast het verenigingblad beschikt de vereniging ook over een eigen homepage met actuele informatie omtrent evenementen, een agenda, een online versie van Aviisi etc. Het adres is: <http://www.xs4all.nl/~vnf/>

Ledenadministratie, advertenties & secretariaat H. van Blijswijk-Aalto-Setälä (vnf@xs4all.nl)
Paulaland 11
2591 JC Den Haag
Tel.: 070 - 38 55 66 9.

Redactie & opmaak: Hugo Benne (hbenne@xs4all.nl)
Lijsterbesstraat 182
3434 AH Nieuwegein
Tel.: 030 - 6065344

Illustraties: René Souweine
Eindverantwoording: Het bestuur
Drukwerk: Drukkerij Haeghepoorte, Den Haag
Oplage: 900
Jaargang: 8 (1999)
Nummer: 1

Het bestuur van de Vereniging Nederland-Finland :

Voorzitter: Terttu Jansen-Heikurainen
Delistraat 36,
2585 XB Den Haag
Tel. 070 - 3504942

Vice-voorzitter: Yvonne Souweine-Daman
Penningmeester: Camilla Frants (020-4560555)
Secretaris: Irma Schoenmakers-Salkinoja
Leden: Auli Snickers-Malinen,
Arnold Pieterse,
Theo van der Linden

Kopij voor Aviisi 1999 / 2 dient uiterlijk op 17 februari a.s in het bezit van het secretariaat te zijn. Het kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: ASCII-tekst, Wordperfect, MS-Word of RTF, op diskette of per e-mail: hbenne@xs4all.nl.